

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/88/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1320010602
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:1320010602.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Márie Šimkovej a JUDr. Eriky Némethovej Stiffelovej, LL.M, v trestnej veci obžalovaného H. T. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava I sp.zn. B3-3T/96/2020 zo dňa 18.03.2025, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.11.2025 jednomyseľne takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1, písm. d) Trestného poriadku sa prvostupňový rozsudok z r u š u j e.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

H. T., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom Q. XX, F.,

podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku

o s l o b o d z u j e

spod obžalôb prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava III sp.zn. 1Pv 34/2018 zo dňa 27.08.2019 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, a sp.zn. 3Pv 723/17/1103 zo dňa 19.06.2020 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1) po predchádzajúcej vzájomnej dohode s doposiaľ nestotožneným páchatelom dňa 28.12.2017 v čase od 02.50 hod. do 02.53 hod. v meste Bratislava na Y. ulici č. XX, sa prvotne neúspešne pokúsili vylomiť vchodové dvere do bytového domu uvedenej adresy, kedy následne v čase o 02.54 hod. prešli otvoreným garážovým vjazdom k dverám elektronickej centrály nachádzajúcej sa vedľa vstupu do garáží označeného bytového domu, ktoré dvere vylomili a následne vstúpili do priestorov garáže, kde nezisteným dvojčel'ust'ovým nástrojom vylomili cylindrickú vložku na dverách pivnice č. X a vnikli do priestorov danej pivnice, z ktorej odcudzili: 2 ks pánske zimné bundy, 12 ks dámske zimné bundy, 1 ks kufrík s rôznorodým pracovným náradím, ktoré všetky veci v čase o 03.28 hod. odniesli na dosiaľ nezistené miesto, čím spôsobili poškodenie U. H., nar. XXXX, škodu krádežou v súhrnnej výške 3.000 € a škodu poškodením zámku dverí vo výške 99 €,

2) spolu s doposiaľ presne nezisteným páchatelom v čase od 01.21 had. do 02.53 had. dňa 10.01.2018 v Bratislave v bytovom dome na F. ulici č. X neznámym predmetom a neznámym spôsobom poškodili vchodové dvere, dvere do pivnice č. XXX a dvere do pivnice c. XXX, v ktorej sa nachádzalo šesť kobiek, tým že ich vylomili a následne z pivnice č. XXX odcudzili bicykel zn. Specialized, model Croos trail DISC, v.č. WSBC 602300117J, čiernej farby, rok výroby 2015 v hodnote 270 € a z pivnice č. 017 1ks fľaša becherovka 0,7L, 1ks fľaša Hruškovica 0.7L, 1ks fľaša Borovička 0.5L, 6ks plechoviek piva Budvar

spolu v hodnote 44,77 €, 1 ks priamu brúsku neznámej značky s ohybným hriadeľom a nástrojmi v kufříku v hodnote 50 €, 1 ks elektrická gitara Hoyer Les Paul 5060 Custom s čiernym kufrom v hodnote 750 €, 1 ks elektrická gitara Bambus Guitar (Maya) v hodnote 650 €, čím poškodenému spoločenstvu vlastníkov bytového domu na F. v Bratislave v zastúpení správcovskou spol. H., s. r. o., sídlom M. ulica č. 5, Bratislava, spôsobili škodu poškodením vo výške 1.280 € a poškodenému Y.. S. T. škodu krádežou vo výške 1.494,77 € a poškodenému M. U. škodu krádežou vo výške 270 €,

nakoľko nebolo dokázané, že skutky spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku sa poškodení

- U. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XX, F.
- M. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W.. 7. apríla XX, F. pod F.

odkazujú s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného H. T. vinným zo spáchania pokračovacieho prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona v bode 2) v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 245 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Za to mu súd prvého stupňa podľa § 212 ods. 1, § 41 ods. 1 Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, ktorého výkon podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Trestného zákona podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd prvého stupňa zaviazal obžalovaného k náhrade škody vo výške 270€ poškodenému M. U. a vo výške 3.099€ poškodenej U. H..

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný ihneď po jeho vyhlásení odvolanie smerujúce proti výroku o vine a nadväzujúcim výrokom, ktoré odôvodnil podaniami zo dňa 31.03.2025 a 15.06.2025. Odvolanie odôvodnil aj obhajca podaním zo dňa 10.11.2025, ktoré bolo predložené odvolaciemu súdu potom, čo ustanovenie obhajcu zrušil. Obsahovo korešponduje s odvolaním obžalovaného.

Obžalovaný namieta, že už 7 rokov tvrdí, že skutky nespáchal a neexistuje dôkaz, ktorý by potvrdil opak. Výrok o vine sa opiera len o znalecký posudok PNDr. F. z odboru kriminalistická antropológia, ktorý v oboch znaleckých posudkoch používa pojem „vysoká pravdepodobnosť.“ Znalecké posudky vypracované Y.. T., ktoré predložil obžalovaný, vnášajú do znaleckého posudku C.. F. pochybnosti. Obžalovaný konkretizuje rozdiely v znaleckých posudkoch a namieta tvrdenie súdu v odôvodnení rozsudku, že posudky sú zhodné. Rozdiely spočívajú v tom, že H.. F. uvádza, že obžalovaný je s vysokou pravdepodobnosťou osobou na záznamoch, Y.. T. uvádza, že uvedené nie je možné potvrdiť. H.. F. vyjadruje závery v percentách 80 -90%, Y.. T. vyjadruje pravdepodobnosť slovne. H.. F. tvrdí, že porovnávací materiál je veľmi dobrej kvality, Y.. T. tvrdí, že detail hlavy a tváre páchatel'a je pre individuálnu identifikáciu nedostatočný. Znalci používajú rôzne metódy skúmania. Ďalej obžalovaný v odvolaní konkretizuje rôzne vedecké práce z odboru antropológia s tým, že témou diplomovej práce jeho matky Y.. K. T., vyštudovanej antropologičky, bola antropometria. Obžalovaný namieta, že nie je zrejmé, ako vyšetrovatelia PZ v jednotlivých skutkoch vytypovali obžalovaného ako páchatel'a. Každý, kto obžalovaného pozná, a videl videozáznamy vlámaní, môže jednoznačne uviesť, že na nich nie je obžalovaný.

Prokurátor ani poškodení nevyužil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu, ktoré im bolo v súlade s § 314 Trestného poriadku doručované.

Odvolací súd po predložení veci nezistil také chyby konania predchádzajúce napadnutému rozsudku, ktoré by boli dôvodom na zrušenie rozsudku na neverejnom zasadnutí, a preto nariadil vo veci verejné zasadnutie. Obžalovaný sa na verejné zasadnutie neustanovil potom, čo prevzal upovedomenie o jeho

termíne i poučenie o možnosti konať v jeho neprítomnosti. Prostredníctvom svojej matky, ktorá sa ustanovila na verejné zasadnutie, predložil odvolaciemu súdu žiadosť o konanie v jeho neprítomnosti. Takémuto postupu nebránili žiadne zákonné prekážky, a preto odvolací súd v zmysle § 293 ods. 5 Trestného poriadku konal v neprítomnosti obžalovaného a aj poškodených, ktorí sa tiež neustanovili.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupca krajskej prokuratúry považoval napadnutý rozsudok za správny a zákonný, a preto navrhol, aby súd odvolanie zamietol.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť odvolania podaného včas oprávnenou osobou, a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Súd prvého stupňa totiž z vykonaných dôkazov vyvodil také skutkové závery, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, keďže ako preukázané fakty akceptoval okolnosti, o ktorých existujú rozumné pochybnosti. Jeho úvahy vedúce k týmto záverom sú vnútorne protirečivé alebo nezodpovedajú obsahu dôkazov, sú nepresné a povrchné. Vzhľadom na vyčerpanie dokazovania návrhmi procesných strán a na odstup času od skutkov odvolací súd nepristúpil k vráteniu veci súdu prvého stupňa, keďže takýmto procesným postupom by došlo k predĺžovaniu protiprávneho stavu v zmysle pokračovania v trestnom stíhaní obžalovaného, a meritórne rozhodol vo veci.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odvolací súd napadnutý rozsudok zruší, aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>>.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, alinea prvá, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že pred súdom prvého stupňa boli na hlavnom pojednávaní vykonané všetky dostupné dôkazy potrebné na objasnenie skutkového stavu veci v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Trestného poriadku a dôkazy boli vykonané zákonným spôsobom. K rozsahu dokazovania treba spomenúť, že nadriadený súd uznesením sp.zn. 3Tos/73/2021 zo dňa 14.09.2021 zrušil prvostupňové uznesenie, ktorým bol do konania pribratý znalecký ústav na odstránenie rozporov v záveroch znalcov z odboru kriminalistická antropológia z dôvodu, že obe sady znaleckých posudkov boli nepreskúmateľné, a bolo treba primárne pristúpiť k odstraňovaniu ich vád v zmysle § 146 Trestného poriadku. Súd prvého stupňa znalcov opätovne vypočul a čiastočne splnil pokyn nadriadeného súdu. Hoci postup súdu prvého stupňa nebol vyčerpávajúci, vykonané dôkazy umožňujú prijať záver, že ani pribratie znaleckého ústavu by nebolo spôsobilé odstrániť dôkaznú núdzu, keďže iné dôkazy o tom, že obžalovaný je páchatelom, okrem znaleckého posudku z odboru kriminalistická antropológia vypracovaného H.. C.. C. F., PhD., produkované neboli. Rozsah dokazovania vykonaného na podklade návrhov procesných strán teda považuje odvolací súd za dostatočný a umožňujúci spravodlivé rozhodnutie.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil nasledovné skutočnosti:

Dňa 28.08.2029 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava III na príslušný súd obžalobu na H. T. pre krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 245 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe citovanom v bode 2) výroku tohto rozsudku a dňa 21.08.2020

podal obžalobu pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona na skutkovom základe citovanom v bode 1). Uznesením sp.zn. 3T/96/2020 zo dňa 02.09.2020 boli obe uvedené trestné veci spojené do spoločného konania.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04.02.2020 obžalovaný učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, že je nevinný k bodu 2) a na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.12.2020 učinil rovnaké vyhlásenie aj k bodu 1), preto súd vykonal vo veci dokazovanie. Vypočul obžalovaného, v procesnom postavení svedkov vypočul zástupcu spoločenstva vlastníkov bytov, poškodených Y. S. T., M. U., vypočul svedka Y. T., podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku prečítal svedeckú výpoveď U. H., opakovane vypočul znalcov H. C. F., T., a Y. I. T. a podľa § 269 Trestného poriadku prečítal listinné dôkazy.

Obhajoba obžalovaného spočívala v tom, skutky nespáchal, na záznamoch z kamier nie je on.

Odvolačí súd na základe vykonaných dôkazov konštatuje, že skutky sporné neboli. K identifikácii obžalovaného ako páchatel'a primárne došlo orgánmi činnými v trestnom konaní, ktoré obžalovaného zo služobnej činnosti vzhľadom na jeho bohatú kriminálnu históriu poznali, a to po vzhliadnutí videozáznamov zachytávajúcich skutky. Následne bolo toto zistenie podrobené skúmaniu znalcom z odboru kriminalistickej antropológie, ktorý ho potvrdil. Vypočutí svedkovia neboli svedkami skutkov, jednalo sa o poškodených, pričom ani vykonané listinné dôkazy neobsahovali žiadne informácie k osobe páchatel'a. Až do skončenia dokazovania na hlavnom pojednávaní sa dôkazná situácia nijako nezmenila, pričom odsudzujúci rozsudok prvostupňového súdu stojí len na znaleckom posudku H. C. F., PhD. Keďže sa jedná o jediný usvedčujúci dôkaz, bolo potrebné podrobiť ho kritickej analýze, najmä potom, čo súd prvého stupňa na pokyn nadriadeného súdu odstraňoval jeho vady týkajúce sa najmä preskúmateľnosti znaleckého posudku. Nebolo možné komparovať jeho závery so znaleckým posudkom Y. I. T., ktorý predložil obžalovaný, pretože rozdiely v znaleckých záveroch sa netýkali jednotlivých porovnávaných morfológických znakov, teda výsledkov konkrétnej odbornej analýzy, ale kvality videozáznamov. Znalkyňa Y. I. T. nepovažovala videozáznamy za dostatočne kvalitné pre individuálnu identifikáciu, na rozdiel od znalca Doc. RNDr. C. F., PhD., ktorý ich za dostatočné považoval. Určila typovú zhodu páchatel'a s obžalovaným.

K videozáznamu zo dňa 28.12.2017 (Y. ulica) znalec v závere znaleckého posudku konštatoval, že s vysokou pravdepodobnosťou je na videozázname zachytený obžalovaný. Znalec použil metódu porovnávania proporcie tváre a postavy, stanovil z fotografie antropometrické body, pri posudzovaní zhody bral za do úvahy iba v prípady, keď sa index (miera) pohyboval v intervale odchýlky ± 3 jednotky. Záznam je podľa znalca veľmi dobrej kvality a vhodný na antropometrickú analýzu a na individuálnu identifikáciu. Obdobné závery znalec formuloval aj vo vzťahu k videozáznamu zo dňa 10.01.2018 (F. ulica).

Konkrétne znalec ohľadom záznamu skutku na Y. ulici vzhliadol zhodu s obžalovaným v nasledovných morfológických charakteristikách: výška nosa, výška koreňa nosa, šírka nosa, šírka chrbta nosa, profil nosa, veľkosť hrotu nosa, tvar hrotu nosa, smer hrotu nosa, nasadenie krídel nosa, dolný okraj krídielok nosa, viditeľnosť nosových otvorov, výška hornej pery, profil hornej pery, výška dolnej pery, mentolabiálna ryha, výška brady, profil brady, nasolabiálna ryha, mentomalárna ryha. Porovnaním uhlov tváre a pomerných mier zistil zhodu v troch parametroch tváre a v šiestich parametroch postavy.

Porovnaním záznamu páchatel'a skutku na F. ulici znalec zistil zhodu okrem vyššie uvedených parametrov nosa a brady aj v iných parametroch tváre, a to v šírke tváre, výške čela, šírke čela, profilu čela, čelových hrbloch, nadočnicových oblúkoch a glabele, a tiež v parametroch obočia. V uhloch tváre a postavy zistil zhodu vo viacerých parametroch.

Odvolačí súd konštatuje, že každý človek je z antropologického hľadiska charakterizovaný radom relatívne stálych morfológických a metrických znakov, ktorých komplex sa nevyskytuje u žiadnej inej osoby. Portrétna identifikácia - identifikácia osôb podľa vonkajších znakov, je najstaršou identifikačnou metódou, ktorej základy v roku 1879 vypracoval E. F., ktorý zaviedol do praxe identifikáciu na základe 11 rôznych telesných mier. Identifikácia podľa fotografie je rutinnou záležitosťou kriminalistickej praxe. Bežne sa s ňou stretávajú orgány činné v trestnom konaní pri zisťovaní totožnosti osôb podľa osobných dokladov, príslušníci PZ pri identifikácii vodičov v cestnej premávke, pracovníci pošty, banky

a pod. Identifikácia podľa fotografie sa uskutočňuje porovnaním osoby s fotografiou a vzájomným vyhodnotením znakov tváre osoby a na fotografii. Skúmaním a popisom znakov ľudského tela sa zaoberá antropológia. Antropologické metódy možno rozdeliť na antropometrické (somatometrické) a somatoskopické. Antropometria objektívnymi pomôckami hodnotí znaky a kvantitatívne ich vyjadruje dĺžkovými mierami, obvody, oblúkmi, uhlami, hmotnosťou a pod. Somatoskopia na základe pozorovania študuje vývoj, veľkosť alebo chýbanie určitého znaku, ktorý charakterizuje predovšetkým kvalitatívne. Obe metódy sa dopĺňajú, ale podľa potreby jedna môže prevažovať. Popis osoby sa spravidla obmedzuje na somatoskopiu, F. identifikačný systém sa zakladal prevažne na antropometrii. Znaky zistené na popisovaných osobách sa delia na znaky anatomické (statické) a fyziologické (dynamické).

Antropologická identifikácia osoby z videozáznamu predstavuje špecifickú oblasť forenznej antropológie, ktorá sa zameriava na porovnanie morfológických znakov tváre a tela medzi neznámou osobou zachytenou na videozázname a známym alebo obvineným jednotlivcom. Ide o metódu, ktorá sa používa najmä v prípadoch, keď iné dôkazné prostriedky, ako napríklad odtlačky prstov alebo DNA, nie sú dostupné. Spoľahlivosť tejto metódy závisí od kvality videozáznamu, rozsahu viditeľných častí tváre a správneho metodického postupu odborníka. Pri antropologickej identifikácii na videozázname sa využívajú metódy vizuálnej a metricky orientovanej analýzy. Ich cieľom je porovnať morfológické a proporčné znaky medzi osobou zachytenou na videozázname a obvineným. Najčastejšie používané metódy sú:

- morfológická analýza - kvalitatívne porovnanie viditeľných znakov (napr. tvar nosa, profil, vzdialenosť medzi očami, uhol nosa a čela).
- antropometrická (metrická) analýza - meranie proporčných pomerov tvárových znakov v 2D alebo 3D priestore, často pomocou softvéru
- fotogrametria - analýza obrazových mier a uhlov s cieľom kompenzovať perspektívne skreslenie a určiť reálne proporcie
- superprojekčná metóda - prekrytie obrazu obvineného a osoby z videozáznamu (napr. pomocou softvéru), ktoré umožňuje vizuálne porovnanie zhody znakov
- analýza posturologie a pohybových znakov - hodnotenie držania tela, spôsobu chôdze, rytmu pohybu či dynamických výrazov, ktoré môžu byť pre danú osobu charakteristické

Uvedené informácie absentovali v znaleckom posudku, rovnako ako odborné štandardy akceptované v Slovenskej republike, pričom znalec doplnil zdroje na hlavnom pojednávaní len okrajovo. Preto bolo potrebné, aby odvolací súd zistil základnú metodiku z odbornej literatúry, napr. Cattaneo, C. (2007): *Forensic Facial Identification: Theory and Practice*, Evison, M., Richards, R. (2013): *Forensic Facial Identification*, Kleinberg, K. F. (2018): *Anthropological Methods in Video-Based Identification*, ENFSI (2020): *Best Practice Manual for Facial Comparison*, Forensic Science International, *Journal of Forensic Anthropology*.

Odvolací súd z uvedenej literatúry zistil, že v prípade, že má páchateľ na videozázname odkrytú iba strednú tretinu tváre a nos, možnosti identifikácie sú obmedzené. Stredná tretina tváre zahŕňa oblasť od dolného okraja očí po horný okraj úst, čo zahŕňa nos, lícne partie a nasolabiálne línie. Tieto znaky však môžu mať vysokú identifikačnú hodnotu, ak je videozáznam dostatočne kvalitný. Medzi najvýznamnejšie identifikačné znaky tejto oblasti patria: tvar nosa - dĺžka, šírka koreňa, tvar chrbta a hrot nosa, nasolabiálne línie - uhol a dĺžka záhybov medzi nosom a ústami, pomer medzi nosom a vzdialenosťou medzi lícnymi výčnelkami, profil nosa a jeho uhol voči čelu a perám, povrchové znaky kože - jazvy, pigmentové škvrny, asymetrie alebo vrodené znaky. Medzinárodné štandardy (napr. ENFSI - European Network of Forensic Science Institutes) odporúčajú, aby sa antropologické posudzovanie videozáznamov vykonávalo minimálne dvoma nezávislými expertmi. Zhodné závery viacerých odborníkov môžu zvýšiť dôveryhodnosť, no identifikácia iba na základe strednej tretiny tváre je vždy spojená s vysokou mierou neistoty. Antropologická identifikácia osoby na videozázname je komplexný proces, ktorý si vyžaduje odborné znalosti z oblasti forenznej antropológie, fotogrametrie a morfometrie. V prípadoch, kde je viditeľná len stredná tretina tváre, má najvyššiu identifikačnú hodnotu tvar nosa a proporcie tváre. Napriek tomu zostáva spoľahlivosť takejto identifikácie obmedzená a jej výsledky by mali byť chápané ako doplnkový, nie rozhodujúci dôkaz.

V zmysle uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že zásadná otázka, teda či je obžalovaný páchatelom žalovaných trestných činov, ostala aj po vyčerpaní dôkazných možností iba v rovine vysokého stupňa pravdepodobnosti, čo nie je totožné s vylúčením všetkých rozumných pochybností, ktoré jediné môže byť podkladom pre uznanie viny zo spáchania trestného činu.

Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že nebolo nad akúkoľvek pochybnosť preukázané, že obžalovaný je páchatelom skutkov, ktoré mu obžaloba kládla za vinu, a preto napadnutý rozsudok zrušil a obžalovaného oslobodil spod oboch obžalôb podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.